

Човѣшко око шепа прѣст го напълня, друго нищо.
Човѣшкото око са ненасища.

Човѣщината не е далеч от магарешината.

Чогол ми е.

Чокай си го сам.

Чокон са чокат.

Чорап на ли е — растѣга са.

Чорба има ли, чорбалановци колкото щеш.

Чорба ял, кокал не видѣл. — Или: Чорбаджи-я чорба
ял, кокали не видѣл.

Чорбаджи-я вино нуса, дѣцата му пепел лижѣт (Соф.).

Чорбаджие чорба ядѣт, сиромаси сарма ядѣт.

Чорбаджийко-о-о, отвори ми да влѣзѣ. — Кукуригу!
— е пѣтлитѣ. Джав, джав! — е кучетата, близо е селото. —
Циганин закѣснѣл вечер и тѣй се разговарял в' пѣтят.

Чорбата хубава, ама лѣжницитѣ малки.

Чорлава ѹ главата.

Чу го вук, удави го (Кюст.).

Чу ли, буле, гайда.

Чува като врана горний сноп.

Чувай, Марчо, че те викат на годеж.

Чувай Пеѣ че те викат на Коленкувец на сбор.

Чуваш ли, Петко, че те кликат на свадба.

Чуди са в' коя воденица да (си) сипе житото.

Чуди са, че гато е видѣл нѣкому гѣз-ѣт.

Чуди се като куче в' сливи.

Чуди са, Петко, май са, как ще борч-а да плати.

Чудни дѣла твои Господи, вся премудростию со-
твори л его.

Чудно чудо до три дни.

Чудно чудо — чудо направям. — Заканване, че ще
направи нѣщо необикновено.

Чудо и помен.

Чудо псета, мари, ухапаха вѣлк-ѣт. Или: Чудо и
кучета мари, изядоха вѣлк-ѣт.

Чуе, ама не види.

Чуе, ама не хае. — Кога викат нѣкого, та се обажда
а не иде.

Чуж' в' чужбина трѣбва все черно да вапсува.

Чуж' кон' срѣди водата са зима.